

derfor naturligt, at man ved en Fordeling som den, jeg her har foreslaaet, særlig kommer denne Kommune til Hjælp.

Jeg tror, at naar man ser praktisk paa det, vil man indrømme, at den Fordeling, der er foreslaaet, bringer Pengene netop ad naturlige Veje hen paa de rette Steder. Tilbage bliver der saa, forudsat at Krigsskatten virkelig indbringer de 40 Millioner, 4 Millioner, og jeg foreslaar saa at disse fordeles til Kommunerne efter det Forhold, i hvilket de har ekstraordinære Udgifter i disse Aar. Og for at være saa sikker som muligt paa, at det skal blive en ligelig og retfærdig Fordeling, foreslaar jeg, at den skal udføres af en Kommission paa 9 Medlemmer, for hvilken Indenrigsministeren er Formand, og hvori der indtræder 8 Rigsdagsmænd, der vælges af en Valgforsamling paa de 30 Medlemmer, som udgør de to Tings Finansudvalg. Da tør man gaa ud fra med saa stor Sikkerhed, som det overhovedet er muligt, at Fordelingen vil ske paa en retfærdig Maade, saa at man virkelig kommer de Kommuner til Hjælp, som trænger dertil. Der er mange Kommuner, som aldeles ikke trænger dertil, men andre, som trænger i høj Grad dertil. Dette er, forekommer det mig, de Formaal, som Staten maatte stille sig under de nuværende Forhold, og man vilde derved kunne afhjælpe den Nød, der er til Stede.

Jeg har ikke villet fremhæve det ved første Behandling, men nu, da det er nævnt i Kommunalbestyrelsen, vil jeg nævne, at f. Eks. Københavns Understøttelsesforening i dette Øjeblik ikke nær har den Tilgang af sit sædvanlige Klientel, som den har under normale Forhold. Jeg foreslaar da altsaa, at Kommunalbestyrelserne, uden at indhente højere Myndigheders Samtykke, skal kunne træffe Foranstaltninger til at modvirke Dyrtiden, enten derved, at der gives ekstraordinært Tilskud til Hjelpekasserne — for Københavns Vedkommende er det den kommunale Afdeling af Københavns Understøttelsesforening —, eller at der gives Tilskud til Institutioner, som i Forvejen virker eller maatte blive oprettet med det Formaal for Øje at hjælpe ubemidlede. Jeg kunde f. Eks. tænke mig, at man her i København, der er en stor By, for at rykke de paagældende Dele af Befolkningen nærmere, vilde oprette Kontorer i forskellige Dele af Byen, hvorfra der kunde udleveres Brødkort, Kød kort, Mælkekort og lignende, og jeg regner selvfølgelig saadanne Kontorer med til Institutioner, der virker med

det Formaal for Øje at forsyne de ubemidlede med Brændsel, Fødemidler og lignende. Naar jeg har brugt Udtrykket Fødemidler, ligger det deri, at jeg selvfølgelig har villet medtage de Tilfælde, hvor Kommunerne maatte finde paa at etablere enten en gratis Bispising eller Bispising til nedsat Betaling, hvor Folk kan hente Maden eller fortære den paa Stedet. Vi har f. Eks. i Frederiksberg Kommune en saadan Institution, som virker fortræffeligt.

Naar Kommunerne faar Tilskud af Krigsskatten saaledes, som jeg har tilladt mig at foreslaa, og faar Udbytte af Tillæget til Statsformueskatten, foreslaaet af Ministeren, men saaledes som Venstremindretallet og jeg har foreslaaet det ændret, mener jeg, at Kommunerne i det væsentlige maa være hjulpede. Hvis der yderligere kræves Indtægter for Kommunerne, kan de benytte deres sædvanlige Skatte love — der er ingen Grund til at indføre Love for Tillægsskat —, og for saa vidt disse Skattelove maatte nøde dem til et saa stort Tillæg i Skatten, at Skattevalg blev nødvendigt, foreslaar jeg, at Bestemelsen om Skattevalg falder bort, saa at den ikke behøver at hindre Kommunerne i at lægge Skat paa. Men jeg tror, at det faa Steder vil være nødvendigt at benytte den sidste Udvej, naar man vel at mærke vil antage mit Forslag med Hensyn til Udbytte af Krigsskatten. Efter alt, hvad der foreligger, maa man sige, at efter mit Forslag bliver Udbyttet af Krigsskatten ganske anderledes hensynsfuldt og retfærdigt fordelt end efter Ministerens Forslag, og jeg har derfor heller ikke kunnet tiltræde dette. Derimod accepterer jeg ganske Lovforslagets §. 9 om, at der ikke skal være Grænse for Statskassens Tilskud under disse Forhold, at altsaa denne Grænse, der er sat til $\frac{1}{4}$ Million, skal falde. Naar dette sker, er der foretaget, hvad der med Billighed kan foretages, og jeg tror endda ikke, at alle Pengene vil blive benyttet. Ingen ved imidlertid, hvad der kan ske senere hen paa Vinteren, men i Øjeblikket vil man ad denne Vej fuldt ud kunne naa det attraaede.

Den højtærede Indenrigsminister har stillet en Række Ændringsforslag til sit Lovforslag, saa dette maa dog maaske ikke paa Forhaand have været saa helt gennemtænkt, hvilket jeg ogsaa tillod mig at ytre Tvivl om ved Sagens første Behandling. Imidlertid sagde den ærede Ordfører for Flertallet (N. Frederiksen), at Flertallet ikke havde noget imod at